

[Fogh Rasmussen]

nisk, og jeg syntes, at det mere var principperne og udviklingen, vi skulle snakke om; men siden hr. Arne Melchior nu spørger om tallene, har jeg altså her læst dem op.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har svært ved at forstå logikken i hr. Frank Jensens argumentation. På den ene side beklager hr. Frank Jensen sig over, at vi evig og altid skal snakke om partiet Venstres program eller manglende program, og på den anden side gør hr. Frank Jensen det nærmest til en æressag at eksaminere hr. Fogh Rasmussen i Venstres politik.

Det er ikke det, der er på dagsordenen i øjeblikket. Det, der bl.a. er på dagsordenen, er jo konvergensprogrammet og de økonomiske konsekvenser, som det må få for de offentlige finanser i Danmark, hvis vi skal leve op til konvergensprogrammet.

Og det kan vi ikke leve op til, hvis hr. Frank Jensens filosofi skal føres ud i livet, nemlig at jo flere tilskud man udbetaler, jo bedre går det. Et samfund, hvor man giver tilskud, er et sygt samfund. Tilskud er som narkotika: Jo mere man giver, jo mere kræves der næste gang. Det er nok også det, der er hr. Frank Jensens ønske, han ønsker som en pusher at sidde og uddele narkotika til en befolkning, der er afhængig af tilskud. Det er jo det, man gør. Befolkningen bliver afhængig. Man kan ikke få støvsuget sit hjem, uden at der skal udbetales tilskud, man kan ikke få sat nye vinduer i sit hus, uden at der skal udbetales tilskud; intet kan man få foretaget i sit hjem, uden at der skal udbetales tilskud.

Den afhængighed af samfundet og af hr. Frank Jensens forgodtbefindende, når der stemmes, ønsker vi ikke at befolkningen skal have. Hr. Frank Jensen var jo ærlig nok til at sige, at det skulle være med tryk på ja- og nejknappen, når den årlige finanslov bliver vedtaget, at man herinde afgør, hvor meget narkotika der skal uddeles. Det hører ingen steder hjemme, og det er ødelæggende for samfundsøkonomien – og da særlig i betragtning af, at vi har så horribelt store underskud på både statens og de øvrige offentlige finanser, at der ganske enkelt ikke er råd til at uddele alle de tilskud, og slet ikke, når de har negative effekter på samfundsøkonomien.

Formanden:

Man skal nok være lidt forsigtig med, hvilket billedsprog man bruger i folketingsalen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal oplyse hr. Kim Behnke om, at i mit hjem i Rømersgade bliver der både støvsuget og gjort rent meget regelmæssigt, uden at det udløser nogen tilskud. At påstå, at man ikke kan få foretaget noget uden at få tilskud, er helt ude på overdrevet og totalt meningsløst.

Må jeg sige til hr. Fogh Rasmussen, at jeg faktisk havde bedt om en hurtig kort bemærkning netop for, som hr. Fogh Rasmussen sagde, at vi ikke skulle stå og råbe i hver sit hjørne og tale om forskellige tal.

Jeg stillede udtrykkelig spørgsmål om og omtalte statsregnskabet, altså drifts- og anlægsudgifterne, DAU; det var det, jeg talte om. De offentlige udgifter og finanser er jeg sikker på at økonomiministeren senere i debatten vil gøre bemærkninger til.

Så skal jeg endelig sige til fru Anne Birgitte Lundholt, at jeg ikke er enig i, at man skal skrotte en række ordninger, som i øjeblikket har 5-6 uger på bagen, og som vi derfor ikke kender konsekvensen af endnu.

Som jeg sagde i et tidligere indlæg, kan der laves visse sammenligninger mellem en virksomhed og et samfund, men disse sammenligninger har deres store begrænsning, og selvfølgelig må man i samfundet kunne gøre en hel masse andre ting, fordi der er helt andre menneskelige hensyn at tage i et samfund, end der er i en virksomhed. På det område mener jeg, at fru Anne Birgitte Lundholts forsøg på at sammenstille de to begreber er totalt uholdbart.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Hr. Arne Melchior har jo i hvert fald ret i, at der bliver udført megen hjemmeservice i Danmark, uden at der bliver givet tilskud. Problemet i relation til arbejdsløsheden, når vi fører diskussionen derhen, er, at hr. Frank Jensen og Socialdemokratiet ikke vil forstå, at der skal laves incitament i stedet for styring. Det gælder i alle forhold i samfundet, at folk hellere vil have gulerødder, end de vil have af kæppen.